

Práce se zabývá českou internetovou literární kritikou a jejím vztahem k literární kritice tištěné, potažmo vztahem nových médií k médiím masovým. Autor definuje, co lze nazývat „internetovou literární kritikou“ a zachycuje její stav v letech 2009 a 2012. Pomáhá si pracovní osou „tištěná – internetová kultura“, na niž jednotlivé typy webových projektů umísťuje: nejbližší tradičnímu, konzervativnímu pólu jsou internetové deníky a časopisy, nejbližší ryze síťovému pólu pak diskuzní servery. Během mapování literárněkritické scény na internetu vyzdvihuje konkrétní projekty a osobnosti, jejichž činnost považuje za zvlášť přínosnou literární kritice jako celku, a sleduje jejich vývoj mezi roky vymezujícími tuto práci. Zástupce popisovaných projektů zároveň oslovil několika anketními otázkami, stejně jako zástupce tištěné kultury – nakladatele. Ptal se hlavně na jejich vztah k internetové literární kritice, zvláště ve srovnání s kritikou tištěnou, a na možnosti, které internet v této souvislosti nabízí. Srovnáním let 2009 a 2012 autor popisuje vývoj zkoumaného fenoménu a konstatuje, že internetové projekty vývojově spjaté s tradiční tištěnou kulturou mají sklon buď zanikat, anebo se naopak vydat cestou skutečné profesionalizace, obvykle s finanční podporou státu. Čím blíže mají zkoumané projekty k „síťovému pólu“, tedy k představě decentralizovaného prostoru, tím větší životnost v kyberprostoru projevují. Vzrůstající roli mají ve sledovaném období sociální sítě s Facebookem v čele, jež se pro některé projekty stávají vítaným pomocníkem a platformou, v níž lze oslovit širší publikum, a pro některé naopak v jistém smyslu konkurencí.